

מי חשב שכך יהיה... ויסתיים...

הצטרפת להורי הקבורים כאן לידך, אל טופל'ה אחיך והוריך מראשוני אשדות שבמרומים.

מסעך הגיע לסוף אך השארת לנו זיכרונות ותמונות אין סוף.

מתנחמת בזה שעשית את מה שאתה הכי אוהב עד הרגע האחרון.

אני שולחת אותך למסעך החדש והאחרון עלי אדמות עם מצלמתך וכובעך הנצחי.

נוח בשלום אהובי מול הרי הגלעד שכה אהבת להנציח בשעת ה'גולדן לייט', מול ירח עולה ושמש זורחת ואולי נתראה בבוא ימי.

אוהבת ומתגעגעת עד בלי די.

אירית

14.8.17

מתוך 'איתקה' של קואפיס בשינויים קלים

כי תצא בדרכך לנמיביה

שאל כי תארך דרכך מאד

מלאה בהרפתקאות, מלאה בדעת -
אל תירא.

וכל הזמן חסוב על נמיביה

כי יצודק הוא להניח שמה.

אק אל לך להחיש את מסעך

מוטב שימק שניט רבות.

שתניח אל נמיביה שלך לקן

עשיר בכל מה שרכשת בדרכך.

אל תצפה שנמיביה תצניק לך עושר.

נמיביה הצניקה לך מסע יפה

אלמלא היא לא היית כלל יוצא
לדרכך.

יותר מזה היא לא תוכל לתת.

.....

מי חשב שכך יהיה, אחרי מסע מהנה, חוויתי ועצמתי בנופים ובאדם.

שנאבד אותך, עמוס שלי, חברי ואלוף נעורי, רק ציינו 48 שנות נישואין - ונשארתי לבד, עם הבנות והנכדים ואתה כבר לא תזכה לראות את המשפחה מתרחבת.